

DECLASSIFIED AND RELEASED BY
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY
SOURCES/METHODS/EXEMPTION 382B
NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT
DATE 2008

Л.С.
3.вересня 1954.

3 Sept 1954

Справа: приїзд Маріянни Слісаветти Коржан до Мюнхена .

Джерело інформації: особиста розмова.

В п'ятницю,дня 3 вересня ц.р. як було заповіджено Маріянна К. приїхала до Мюнхена.Я зустрів її на головному двірці. В часі нашої розмови я довідався таке:

Маріянна отримала призначення до т.зв. Стаммлягер в Кемптен. В тому таборі перебувають виключно німці-втікачі зі східної зони. Маріянна мешкає в одній кімнаті враз одною німкою і сином тої німки, що має около 10 років.

В понеділок,дня 6 вересня ц.р. Маріянна має вже отримати німецьку Кеннкарту. Також в найближчих днях вона отримає " фліхтлінгсавсвайс" і авсвайс втічаків зі Східної Зони.

Маріянні,як кравчині вже німці запропонували працю в одній кравецькій майстерні в Кемптен, але Маріянна під притекстом, що вона хвора зараз, відкинула ту пропозицію і покищо не хоче брати ніякої праці. Німецький уряд праці на її заяву, що вона хвора і нездібна до праці вислав її до урядового лікаря. Цей лікар її зbadав і заявив, що вона зовсім здорована. Однак Маріянна мимо того не пішла до праці. Під час лікарського бадання прийшло поміж Маріянною і лікарем до конфлікту. Коли лікар заявив, що вона здорована і може йти до праці, то Маріянна на те показала йому посвідку від лікаря зі східної зони, який її за-кваліфікував як 50 процентовою інваліда та показала посвідку, що вона побирала урядову ренту. На те німецький лікар відповів, що в Західній Німеччині, треба бути 80 процентами нездібним до праці, щоб отримувати ренту. Крім цього він не бачить в неї ніякої хвороби. Маріянна почала нарікати на тутешні відносини. На те німецький лікар заявив її таке:

" Якщо Вам так добре поводилося в Східній Зоні, де Ви не працюючи побирали ренту, то чого Ви приходили до нас. Треба було залишитися там!"

На мій запит, чому вона не хоче брати праці, Маріянна дослівно сказала таке: " є різні причини, чому я не хочу брати праці. Поперше: від табору до міста, де дають мені працю є около два кілометри ходу. Значить я мусілаби ставати дуже рано, щоби на час прийти до праці. А я хочу тут випочати. По-друге: тут платять за роботу так мало грошей, що мені не оплатиться працювати, Но-третє, я зовсім не маю наміру сидіти в якомусь паршивому маленькому місті. Я маю намір переселитися до Мюнхена, де є якесь життя, де я матиму нагоду зустрічатися з людьми, а не

сидіти ізольована від світу. Зрештою я не приїхала сюди, щоби тут працювати. Колиб я хотіла була працювати, я могла була залишитися там."

Почувши те, і побачивши, що Маріянна має чек від батька на близько 100 ДМ, а крім того сподівалася, що в Ольги Філіпович є ще листи від сестер з Америки, в яких то листах мають бути знова гроші, я вирішив тим разом не давати їй ніяких грошей.

Я її лише заявив, що я через кілька років в Німеччині від рана до вечера працював, щоби заробити 150 ДМ в місяць. Якщо вона має таке наставлення до праці і є переконання, що вона зможе тут жити без праці і зарібку, то вона скоро дуже розчарується.

Тут взагалі слід пікреслити, що Маріянна поводиться так, якби вона мала забезпечене хиття, якби був хтось, хто нею тут буде опікуватися і майже за дармо буде давати їй гроші. В случаї, коли б вона числила на мене, що то я маю бути твою дійною коровою, з якої вона має черпати свої доходи, я її заявив, що моя допомога для неї може виносити приблизно 80-100 ДМ в місяць. Ту допомогу я зможу дати її лише тоді, коли вона дійсно не зможе собі найти праці. Однак з тим моментом, коли вона має можливість працювати, а не хоче, я зовсім не думаю на неї працювати. Дальше я її заявив, що мене до плачення її аліментів не змусить ніяка німецька установа, якщо вона сама відкидає працю.

Вкінці я вияснив її ситуацію, що я не буду робити старань, щоби вона могла отримати дозвіл на побут в Мюнхені. Я не буду робити того тому, що вона німка і має німецьку кенікарту. Я є бездержавний чужинець і колиб я такий довіл робив, то вона автоматично страпить своє громадянство.

Тут слід зазначити, що під час допитів в німецьких властей, Маріянна дуже опрошує своїх зізнання. Вона заявляє: від народження жила у Львові. Тут отримала німецькі документи. В 1944 році виїхала до Познання і на початку 1945 року була арештована. Про свій побут в Радимні і Сяноку вона зовсім промрвчує. Не знаю, з яких причин.

В понеділок, дня 6 вересня ц.р. Маріянна виїхала до Кемптен.